

‘Deze jungle dient de clubs’

Eén vernietigende analyse en de plannen van de Pro League om de makelaars aan banden te leggen konden terug naar af. Was getekend: BFFA, de kersverse Belgische Federatie van Voetbalmakelaars. Tekst en uitleg door voorzitter Jesse De Preter.

HANS VANDEWEGHE

Jesse De Preter bij de voorstelling van de BFFA in Luik. 'Van het woord makelaar wil ik af. Noem ons sportmanager of sportagent.' © BELGA

De man die zelf vorig jaar 3,7 miljoen euro liet verdien door een makelaar op een transfer van 11,5 miljoen stond daarna het luide roepen dat de makelaars aan de ketting moesten. Hij schreef een middernachtelijke draft voor de nieuwe wettelijke bepalingen voor de tusspersonen in het voetbal, triomfeerde erom aan een Europees congres, maar kwam ineens de handdoek. Exit Marc Coucke, officieel om zich aan zijn zelfgekozen club te wijden, maar evenzeer omdat van zijn voorstel alle juridische wielen afliepen.

In Couckes ideale wereld lag het ontwerp aan staande maandag ter stemming, maar dat gaat nu niet door. Zowel de BFFA als de voetbalbond heeft de Pro League op het juridisch knoerwerk gezeten. Maandag wordt alleen het clearing-house goedgekeurd langs waar alle transacties moeten passeren.

Coucke vertolte het gevoel dat er dringende iets moest gebeuren aan de wanoestaand.
Er zijn gruwelijke hoge bedragen betaald.
Jesse De Preter: 'Er gaat veel geld in om, dat

klopt. Maar wat is de informatieve waarde van een krantenartikel dat stelt dat makelaars 152 miljoen hebben verdiend en er in kleine letters bij vermeldt... de laatste vier jaar.

"Ik neem één concreet geval, zonder de naam te noemen of het bedrag. De makelaar had een mandaat van de club om de speler tegen een vastgesteld bedrag te verkopen en de rest was voor hem. Bleek ineens dat die speler veel meer waard was en dat de makelaar meer zou verdienen aan zijn makelaarsfee dan de club aan de transfer. Daarop is hij aapt gaan zitten met de man van de club en heeft hem daarop gewezen. Ethisch heel correct, toch? De som die daarna naar de makelaar is gegaan, was nog steeds erg hoog, maar wat er niet bij wordt verteld, is dat ook de familie van die speler 2 miljoen wilde."

La grande famille africaine.

"Niet alleen africaine, maar wel vaak. Jammer genoeg kan ik op voorhand voorspellen bij welke spelers we ambas zullen krijgen met familie. Nog een voorbeeld: ik had een beloftevolle speler bij een grote club. Het gezin was al vijf jaar

illegaal in het land met bijna tien uitwisselingsbevelen toen wij hem in handen kregen. Wij hebben hun situatie kunnen regulariseren. We zijn daar thuis geweest: het regende binnen in zijn kamer en er liep een rat over mijn voeten. "Vier jaar hebben wij hem begeleid: zijn tan den leren poesten, naar het toilet leren gaan, de school geregeld, alles zowat. Uiteindelijk krijgt hij zijn kans in het eerste elftal en na vijf maanden verdiende die al 285.000 euro. 100.000 euro hebben we aan de familie gegeven, via de moeder, op hun vraag. Vorige zomer kom ik bij hen thuis en hij zegt: 'Het vertrouwen is gebroken'. Een andere makelaar was met een nog grotere envelop afgekomen. Vier jaar lang heb ik iemand halftime op die speler gezeten en dat heb we onze broek aan geschuurd. Nu zegt die speler overal: 'Jesse heeft geld aan mijn familie gegeven en ik wist daar niet van'. Hij zat er verdorie naast toen ik het geld aan zijn moeder gaf."

Meer regelgeving zou toch welkom zijn.
"Uiteraard. Geld geven aan de familie is schering en inslag. Voor de contractanten handelingen

van een andere speler van ons hebben ze bij An derelicht ook een grotere vergoedaraal moeten zoeken: er waren te veel familiesleden, broers, zussen en vooral neven mee.

"Het is makkelijk om alle schuld altijd op de makelaars te steken, maar ik weet bijvoorbeeld van een Belgische topper in het buitenland die ruzie heeft met zijn makelaar en die nu breed uitsmeert in de pers dat hij niet wist dat die zoveel aan hem heeft verdiend. Natuurlijk wist hij dat wel en erger nog, die speler kreeg zelfs commissie op andere spelers in zijn Belgische club die hij bij zijn makelaar aanbracht."

U en de BFFA willen die jungle opkuisen?
"Ik heb als jurist in de deante finance gewerkt van 2004 tot 2010, geen makkelijke periode. Welnu, het voetbal is veel meer jungle. Ik ben daar al lang mee bezig en uiteindelijk is Didier Fromy (makelaar in het beladen dossier-Dimita, HVDV) mij komen vinden met de vraag of ik mijn wilde engagieren. Geen probleem, maar nu ben ik ook al voorzitter. Wij vertegenwoordigen nu 25 makelaars, twintig andere dossiers zijn hangende.

Hiermee hebben we een tiende van iedereen die ooit bij de voetbalbond 500 euro heeft gestort en zich als makelaar heeft opgegeven. Precies: er zijn 540 prospecten in België en meer dan vijf-honderd erkende makelaars en een paar honderd die onder radar blijven.

"We moeten niet om de pot draaien: er zijn misdrijven begaan door makelaars, maar daarvoor moet je altijd met twee zijn. Het is niet zoals Coucke in het parlement zei: 'Alles is prima in het voetbal, maar er is één probleem: de makelaar'. Ook opletten met dingen op één hoop te gooien. In het dossier-matching van Waasland-Beveren en KV Mechelen zijn misdien makelaars betrokken, maar toch in de eerste plaats de clubs. Schaf de makelaars af en de matching bestaat nog steeds."

U wees de ProfLiga op de Juridische tekortkomingen in haar voorstel.

"Het begint al bij mededingingsrecht. De Pro League is een dominante marktpartij die regels opstelt voor contracten waarbij zij geen betrokken partij is. Dat kan niet, wat zij zijn de wegever niet. Ook het clearinghouse is tegen de regels. Niks mis met een clearinghouse dat alle contracten inzicht en afteitert, maar niet als de Pro League bepaalt wie daar in zit en als die instantie ook recht zal spreken in geschillen tussen clubs en spelers. Dat is misbruik van machtspositie. Er is geen visie op topsoort als economie die langer draagt dan de emotie van het moment."

U bent tegen het betalen van de makelaar door de speler en niet langer de club.
In de VS is dat de regel, maar daar bestaat de betaalde transfer natuurlijk niet.
"Wij zitten met Atticus (het makelaarsbedrijf van De Preter dat onder meer Jason Denayer, Matt Sels en Roberto Martinez vertegenwoordigt, HVDV) ook in het vrouwenbasketbal in de Verenigde Staten en daar moeten wij een factuur sturen naar de speler. In de Major League Soccer moet de speler aftekenen en mogen we wel naar de club sturen. Alleen in België is de speler ook de regel in Frankrijk en Engeland."

"Verplichten dat de speler zijn makelaar betaalt, kan niet in België want dat is een inbreuk op de wet op de private arbeidsbemiddeling. Bovendien zet het de poort open voor een zwartgeldcircul. Ik ben er niet tegen dat het de speler is die de dienstverlening van zijn makelaar betaalt, maar we zitten met een cultuur van spelers die van in hun jeugd alle gratis krijgen. Talen van 6 jaar in jeugd te horen dat voor hen alles wordt geregeld, alles wordt betaald. Als ze 14 zijn en wij gaan in concurrentie met andere makelaars om die te behouden, krijgen we als eerste vraag: 'Hoeveel paar schoenen kun jij mij leveren?' Tweede vraag: 'Betaal jij mijn kint?'

Wij hebben hier een jeugdspeler gehad die een ander jeugdspeler van de Pro League kan, is veel meer waard dan waren geleverd niet waren gepersonaliseerd.

"De ideale situatie zou zijn dat de makelaars fee bij de speler op de loonfiche kon te staan als een voordeel lulle aard, niet als zijn bedrijfs-waagen. De weggever laat dat vandaag al toe. Het probleem daarmee is dat het nooit eerder is gebeurd en dat je daarvoor goede afspraken moet maken met de fiscus opdat die bijvoorbeeld niet opeens besluit om vijf jaar terug te gaan."

Denk u dat de clubs het echt anders willen?

"Sommige clubs willen verandering, andere profiteren maximaal van de chaos en willen alleen aan windroosverandering doen naar de politiek omdat die anders aan hun voordelen inzake sociale lasten en bedrijfsvoering zou raken. De makelaars willen wel dat er iets verandert."

"Clubs hebben nu ook belang bij de grijze zone waarin de makelaar geen rechtszekerheid heeft ten aanzien van zijn speler. Het creëert op de arbeidsbemiddeling zegt dat de speler van de ene dag naar de andere weg mag bij zijn makelaar zonder vergoeding. Toen Anthony Limbombe van Club Brugge weging, is hij vier keer van makelaar veranderd. Ik heb een speler gehad die een dag voor hij een deel ging sluiten met Anderlecht naar een andere makelaar ging, maar hij voor minder geld te kende, maar dat wist hij niet."

"Het gebrek aan rechtszekerheid werkt wan-toestanden in de hand. Toen ik bij Jason Denayer zat, kreeg hij een sms van een collegamakelaar die beweerde dat ik te veel geld palte. Jason gaf mij die telefoon en ik heb een tijdje heen en weer geantwoord, tot ik hem zei dat hij met mij aan het sms'en was."

Zou een makelaarsorde willen op nationaal niveau.

"Dat is de enige oplossing en het kan. Met een beroepscode. Het verbanden van spelers mag niet de enige functie zijn van de makelaar. Nu valt die enige arbeidsbemiddeling terwijl wij een economische sector zijn van tusspersonen die adviseren, begeleiden en negotieren als het moet. En van het woord makelaar wil ik ook af. Noem ons sportmanager of sportagent."

Het is oog voor de grotere belangen, zoals de te lage inkoopdempel voor niet-EU-spelers die een ongelimiteerde trafik van buitenlandse in gang heeft gezet?

"Clubs en tusspersonen hebben daar goed aan verdiend en ik begrijp dat ze daar niet willen aan raken. Is het goed voor het Belgisch voetbal? Ik denk dat het hen te deels is doorgeschooten, maar anderzijds is het de enige manier voor een kleine club om nog een verhoogen partij te vinden. Verhoeg de instap naar de Nederlandse markt, dan haakt de helft van de eersteklassers af. Een andere oplossing is de jeugdspelings van de Belgen verbeteren. Een jonge Belg van 20 die de Nederlandse Pro League kan, is veel meer waard dan een Servier of Afrikaan van 20."